

קם רבי אלעזר (בריה), פתח ואמר, הכל תלוי בمزל, ויאפילו ספר תורה שבחיקל. מלה דא אוקימנא בספרא דעתינותא, והכא אית לאסתכלא, וכי הכל תלוי במזל, ומגינן, ספר תורה קדש, ונרתקו קדש, וההיכל קדש. וכתיב (ישעה^ו) וקURA זה אל זה ואמר קדש קדש קדש, הא תלת אלין. וספר תורה. לקבליהון, נרתקו קדש, וההיכל קדש, והויא קדש. והתורה נתנה בשלש קדושות. בשלש מעלות, בימים שלשה, שכינה בשלש, ליחות וארון והיכל בספר תורה תליא, ואיהו תליא במזל, וכתיב (ירמיה^ט) ומאותות השמים אל תהתו. מאן דאייה בקדושים הלו ליהו מליא במזל.

אלא וכי אוקימנא בספר דעתינותא, הא חוטא יקירה קדישא, הכל שעורי דידיינא תלין ביה, אתקרי מזל. מי טעמא. משום הכל קדשי קודשין דקדושיםא, בהאי מזל תלין. וספר תורה, אף על גב דאייה קדוש לא חל עלייה עשר קדושים עד דעתיל להיכל. בגין דעתיל להיכל, אתקרי קדוש בעשר קדושים. בגיןא דלעילא שלא אתקרי היכל, אלא כד אתחברן עשר קדושים. ותאנא, הכל תלוי במזל, דאייה הא חוטא יקירה קדישא, הכל שעורי תלין ביה.

אמאי אקרי מזל. משום דמניה תלין מזל, ומזל מניה עלאין ותפאיין. ו בגין כה איי תליא. וביה תלין כל מלי דעתמא עלאין ותפאיין. ואפילו ספר תורה שבחיקל, דמתעטר בעשר קדושים, לא נפיק מכלליה עם שאר קדושים וכלהו תלין בהאי. ומאן דחמי להאי תקונא, אפתבשן חובייהון מקמיה ומתכפין, הכא הוא כתיב, (מיכה^ט) יכמוש עונתינו. אמר ליה רבי שמואן, בריך ברי לקדושא דקדושים, עתיק מפלא.

תקונא תשיעא. מתערביין שערי עם איינון שערי דטלין, ולא נפקין דא מן דא. קום רבי אבא, קם רבי אבא ואמר, אלין (איינו) שערי דמתערביין עם איינון דטלין, אקרין מצולות ים. משום דנקקי ממורתி מוחא, ומהאי אתרא רמי, כל מاري דמבעין חובי דבני נשא ומתכפין. אמר רבי שמואן, בריך תהא לעתיק יומין.

תקונא עשרה. נחתין שערי תחות דיקנא, ותפין בגיןא תחות דיקנא. קום רבי יהודה. קם רבי יהודה פתח ואמר, (ישעה^ב) ובאו במערות צורים ובמלחות עבר מבני פחד יי וגוו. מבני פחד יי, קא אתיידע דמאן דאייהו לבר, פחד יי אתקרי. ומחר גאונ, איפון שערי דתחות דיקנא, ואתקרין בדר גאונ, תרי. תקונא עשרה, (מיכה^ט) תמן אמת ליעקב. וחד סר, שלא נפקי נימא מן נימא, חסיד לאברהם.